

Behandling tillod mig at bemærke om vor Udenrigspolitik, fremkom, fordi jeg ønskede at fremkalde fra Regjeringen en Erklæring om, at vi holdt Balance med vore Naboer og mere byggede paa et godt Naboskab end paa Fantasier. Det var imidlertid ikke muligt at opnaa denne Erklæring. Det var ingenlunde min Hensigt at yttre nogen Mistillid til Regjeringens Politik eller besynde den for at have for stærke russiske og ikke tilstrækkelig tydske Sympathier. Det var meget fjært fra min Hensigt, og jeg tror ogsaa, at jeg dengang gjorde opmærksom paa, at jeg satte Pris paa, at der var et godt Forhold mellem Hofferne i St. Petersborg og Kjøbenhavn. Vi skulle jo ikke glemme, at vi i 1848 have modtaget en Hjælp fra Rusland, som ikke vilde være kommen fra andre Steder. Men jeg siger, at det, der er det Vigtigste, er at være Venner med sine Naboer, og jeg vil da foruden vor Nabo mod Syd, som man jo snart ikke tør nævne mere, nævne Sverrig og England. Men paa dette opnaaede jeg, som sagt, intet Svar. Jeg har hørt, at det ærede Medlem for Beile Amts 2den Balgfreds (Berg) var oppe i en Skandinavisisme paa en 400,000 Mand; men det kan jeg dog endnu ikke være med til, det ligger mig for høit. (Berg: Det kommer nok!). Ja, jeg negter ikke, at Tanken er sublim, men ueguelig forekommer det mig ogsaa, at det gamle franske Ordsprog du sublime au ridicule il n'y a qu'un pas" ligger saa nær, at jeg ikke tør være med paa den Historie (Ufbrydelse.). Jeg skal gjerne oversætte det; maaske havde det dog været bedre, om den ærede Udenrigsminister havde oversat det, han kunde vist gjøre det smukkere. Paa Dansk vilde det lyde saaledes: Fra Landeveien til Grøften er der kun en Springning (Ufbrydelse af Berg.) Det ærede Medlem siger, at han ikke veed, hvor Grøften er, men det ærede Medlem har jo Fortogsret for Tiden, han har Grøften til Høre, og han veed saaledes nok, hvor den er, det kan han være ganske rolig for. Overfor den høitærede Krigsminister kunde jeg ogsaa nok være fristet til at gjøre en lille Bemærkning om de udenrigske Forhold. Jeg siger derved til, hvad den høitærede Krigsminister, efter hvad man har sagt, har yttret om vor udenrigske Politik igaar. Der foreligger imidlertid endnu ikke nogen Tidende angaaende det, og jeg holder overhovedet ikke af at komme ind paa mundtlige Reserver. Men den høitærede Minister holder af at beskæftige sig med Udenrigspolitikken. Der foreligger en Tale fra den høitærede

Krigsminister fra Begyndelsen af forrige Rigsdagsamling; der forekom den første Antydning om vor udenrigske Politik. Det har ogsaa nogen Betydning for vort Forsvarsvæsen, da den høitærede Krigsminister udtalte om England, at en straffende Nemesis nok vilde vise sig for et Par af de engelske Krige, der ere førte imod os. Vi have, sagde den ærede Krigsminister, lidt under Bombardement baade af aabne og befæstede Landdele, og den straffende Nemesis har endnu ikke vist sig; men den vil neppe undlade at hævne den Overlast og Bold, der er vist imod os. Jeg veed ikke, om den ærede Minister har en bestemt Formodning om eller er bemyndiget af Udenrigsministeren til at fremsætte Antydninger om en saadan Krig med England. Det vilde gjøre mig meget ondt, det tilfæar jeg. Jeg har altid haft Tillid til Alliancen med England navnlig under de nuværende Forhold. Det er maaske i Grunden vore bedste Venner, og det vilde gjøre mig ondt, om de skulde knuses af Nemesis. Igaar skal der ogsaa være fremkommet en saadan Udtalelse, som jeg ikke skal komme ind paa; men det er vanskeligt for en Rigsdagsmand at staa her i Salen og spørge den ene (Sang efter den anden: Hvorledes er det med de udenrigske Forhold? Udenrigsministeren er borte; han har ikke været her i Salen endnu, han har ikke været en eneste Dag paa Slottet, idetmindste ikke paa denne Side af Gangen, siden jeg tillod mig at spørge om det. Naar man saaledes slet ikke hører Noget fra denne Minister, men ofte faar gruppvækkende Antydninger fra den høitærede Krigsminister, saa vil jeg henstille til begge de ærede Forsvarsministre -- det er i Grunden et Statsraadsanliggende, i hvert Fald maatte det være Gjenstand for en Ministerkonference -- om det ikke kunde opnaas, at Udenrigsministeren taler noget Mere, og Krigsministeren noget mindre om den udenrigske Politik. Ellers frygter jeg, at Udenrigsministeren bliver helt borte. Det er dog kjædeligt, at han fuldstændig forsvinder, og at Krigsministeren voger op til en saa stor Høide, at han bliver en anden Puffhammer. Jeg maa gjøre Undskyldning for denne Sammenligning med en saa sjælden Stats Minister; men der er noget Farligt i, at den høitærede Minister udtaler sig aabent om saa prekære Forhold, som vi horte igaar. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa det; thi jeg tror, at jo mindre vi røre ved denne Udtalelse, desto glædeligere er det for hele Landet.

Sluttelig vil jeg gjøre en lille Bemærkning om